

РЕШЕНИЕ

№ 5672

гр. София, 20.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1872** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на юрисконсулт – пълномощник на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ срещу Решение № 84 от 05.01.2024 г., постановено по НАХД № 10720/2023г. по описа на Софийски районен съд, НО, 115 състав. С решението е отменено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № Р-10-136/07.07.2023г.**, издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционна дейност“, с което на Р. С. Ч., на основание чл.53 от ЗАНН, във връзка с чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН, вр. чл.222, ал.1, пр. второ, вр. чл.221, ал.1, т.4 от ЗППЦК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7 000 лева, за административно нарушение по чл.114б, ал.1, пр. първо, хипотеза втора вр. ал.2, изр. първо, пр. първо от ЗППЦК и на основание чл.28

ЗАНН съдът е предупредил Ч. да спазва занапред разпоредбите на ЗППЦК, тъй като при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебното решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение, като се оспорва изводът, че е налице маловажен случай. В тази връзка се излагат подробни аргументи, че извършеното нарушение не разкрива по - ниска степен на обществена опасност, тъй като задължението за деклариране е изпълнено със закъснение от близо три месеца при това след образуването на административнонаказателното производство. Според касатора, незнанието на закона не е основание за освобождаване от отговорност, още повече, че заемайки толкова отговорна длъжност в продължение на 13 години, санкционираното лице е следвало да се осведоми за задълженията си. Оспорват се и изводите на съда, че в случая липсвало намерение за укриване на информация, тъй като публичното дружество е изпратило на КФН протокола от проведеното на 31.10.2022г. общо събрание на акционерите. Позовава се на практика на АССГ. От съда се иска да отмени обжалваното решение и да потвърди отмененото с него наказателно постановление. Претендират се разноси за две инстанции и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар в случай на претендиран такъв от ответника по касация.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Г., който поддържа жалбата и се позовава на практика на АССГ. Претендира юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

Ответникът по касация - Р. С. Ч., редовно призован, не се явява и не се представлява. В постъпилия на 20.02.2024г. отговор на касационна жалба излага становище, че касационната жалба като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, XII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения

срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Въззивният съд е установил от фактическа страна, че Дружеството „Винзавод“ АД е публично дружество по чл.110, ал.1 от ЗППЗК, вписано под № РГ-05-0175 в регистъра на КФН по чл.30, ал.1, т.3 от ЗКФН.

При извършена проверка по документи в КФН и чрез предоставената от „Винзавод“ АД информация, чрез единната електронна система на КФН по електронен път - “e-Register” с вх. № 10-05-4967 от 31.10.2022г., свидетелят А. К. (актосъставител) установил, че на 31.10.2022 г. е проведено извънредно общо събрание на акционерите на „Винзавод“ АД, на което при наличие на кворум и представен капитал за участие е взето решение за освобождаване на досегашния състав на Съвета на директорите на дружеството и на избор на новия му личен състав. В тази връзка Р. С. Ч. бил освободен от поста си, по т. 1 от разглеждания дневен ред, като съгласно решението по т. 2 е преизбран сред членовете на новия състав на Съвета на директорите на същото дружество. Проверяващите служители на КФН във връзка с приложението на чл.114б, ал.1 от ЗППЗК констатирани, че Р. Ч. не е подал съответната декларация в срок до 07.11.2022г. (считано от 31.10.2022г.).

За установеното е съставен АУАН с № Р-06-11/23.01.2023 г. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН пред КФН са депозиран писмени възражения, с приложени доказателства, че декларация от Ч. била депозирана в КФН с вх. № РГ-05-175-4 от 27.01.2023г.

При идентично описание на нарушението, и след преценка на възраженията и представените доказателства, заместник-председателят на Комисията за финансов надзор издал Наказателно постановление № Р-10-136 от 07.07.2023 г., с което на основание чл. 221, ал. 1, т. 4, предл. 1 от ЗППЗК на Р. Ч. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 114б, ал. 1, предл. първо, хипотеза втора, вр. ал. 2, изр. първо, предл. първо от ЗППЗК.

За да отмени процесното НП, въззивният съд е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и деянието е осъществено, но същото представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Според СРС от извършеното нарушение не са настъпили вредни последици, доколкото Ч. след съставянето на АУАН ги е „неотрализиран“ изпълнявайки

законовото си задължение за обявяване на съответната информация пред КФН. Във въззивното решение е прието още, че: няма доказателства за извършени от лицето други нарушения по ЗППЦК; в случая се касае за „неточно изпълнение на съответното задължение, във вид на забава (просрочие)“; със забавата не са били засегнати правата на евентуални инвеститори или на други участници в пазара на ценни книжа; от страна на дружеството е изпратено уведомление до КФН, с приложен протокол от проведеното събрание. Изложени са и мотиви, че наложената глоба дори и да е в минималния законов размер е прекомерна и не отговаря на тежестта на извършеното нарушение, а по - скоро би породила ефекта на една репресивна мярка.

Въззивното решение е правилно, но при корекция на част от мотивите:

По делото е безспорно, че на 31.10.2022г. Р. Ч. е преизбран, след като бил освободен, за член на Съвета на директорите на „Винзавод“ АД. В съответствие с чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК е следвало да декларира обстоятелствата по ал. 1 в срок до 07.11.2022 г. Началото на срока по чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК е обвързан с момента на избор на лицето за член на съвета на директорите. Основателно е направеното в касационната жалба възражение, че недеklarирането на изискуемите данни по чл.114б, ал.1 и ал.2 от ЗППЦК представлява неизпълнение на визираното задължение, а не както приема СРС - „неточно изпълнение във вид на забава“. Законът изрично определя, че след избиране на дадено лице за член на управителния орган на съответно публично дружество, т.е. след всеки нов избор за него възниква задължение по чл. 114б ЗППЦК. Съгласно разпоредбата в 7-дневен срок от избора се подава декларация, като дори да няма промяна в декларираните обстоятелства, това ще се установи именно от декларацията по чл. 114б по ЗППЦК. Процесното нарушение се изразява в непредставяне на длъжимата от Ч. декларация пред КФН като надзорен орган, а не пред регулирания пазар, поради което са неправилни и мотивите във въззивното решение за засягане интересите на инвеститорите. Неправилни са и съжденията, относно „незнанието на закона“, в каквата насока са част от мотивите във въззивното решение.

Независимо от изложеното по - горе, касационната инстанция споделя извода на въззивния съд, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, като счита, че деянието представлява "маловажен случай". Преценката дали конкретно

извършеното нарушение разкрива признаците на маловажен случай следва да се направи с оглед дефиницията на чл. 93, т. 9 от НК, вр. с чл. 28 от ЗАНН. Съгласно нея, като маловажен случай може да се квалифицира този, при който извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по - ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Приложението на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното). В разглеждания случай, деянието е застрашило обществените отношения регламентирани с разпоредбите на ЗППЦК, свързани с упражняването на ефективен, адекватен и навременен контрол на регулаторния орган върху дейността на публичните дружества с изключително нисък интензитет. Определящ според настоящия съдебен състав е краткият срок на закъснението за подаване на декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК – възлизащ на 2 месеца и 20 дни, тъй като касаторът е изпълнил задължението си четири дни след съставянето на АУАН от контролния орган на КФН, както и предвид липсата на данни, касаторът който е заемал позицията „член на управителен орган“ на същото публично дружество от повече от десетилетие, да е санкциониран за друго такова нарушение. Тези обстоятелства придават инцидентен характер на констатираното нарушение и дават основание нарушението да бъде определено като такова с по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид.

За поправянето и превъзпитанието на нарушителя в настоящия случай не е необходимо ефективното му санкциониране, тъй като целите по чл.12 от ЗАНН биха били постигнати, без да се ангажира административнонаказателната му отговорност, като с приложение на института на маловажността му се окаже необходимото предупредително въздействие. Ответникът е предупреден, че при извършване на нарушение от същия вид, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебното решение, ще му бъде наложено административно наказание. Това предупреждение безспорно оказва въздействие, доколкото се прилага в хипотеза на доказано нарушение, авторство и вина.

Въззивното решение на СРС е валидно и допустимо, както и постановено при

правилно приложение на материалния закон като краен резултат - отмяна на НП.

С оглед изложените по – горе съображения обжалваното въззивно решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. първо, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 84 от 05.01.2024 г., постановено по НАХД № 10720/2023 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 115 състав. Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.